

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Kristus, náš počátek,
Kristus, naše cesta a náš průvodce,
Kristus, naše naděje a náš cíl!“*

Pavel VI.

Úvodní slovo

Pokud je pravda, že Bůh mluví k lidem také skrze různé události, pak se nám v uplynulých dnech dostalo nepřeslechnutelného varování: jak jste si asi všimli, zřítil se nám kus kostela a vzal s sebou i část střechy nad boční lodí. Co nám má toto „poselství“ říct, to nechť si dešifruje každý sám. Jen připomenu, že se v katolických kruzích traduje bonmot, že kostel je jakousi

viditelnou „slupkou“ farnosti, a pozná se na ní i to, jak je vnitřek zdravý.

Ale stejně: uznejte, jak je k nám Pán mírný a laskavý. Mohl nás varovat mnohem důrazněji – mohlo nám to spadnout přímo na hlavu!

Váš farář otec Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

- Prosíme znovu o účast dobrovolníků v charitní Tříkrálové sbírce, která se uskuteční začátkem příštího roku v celé republice. Informace jsou na vývěsce.
- V sakristii či na faře je ještě možnost zakoupit CD našeho chrámového sboru s názvem **Jolly singers: V čas úzkosti**. Cena je 150 Kč. Více než polovina nákladu už je rozebrána, proto neváhejte!
- Srdečně Vás zveme na **ples naší farnosti**. Bude se konat v sobotu **12. ledna 2002** v prostorách Biskupského gymnázia na Barvičově 85. Lístky s místenkami se začnou v sakristii prodávat od neděle 6. 1. 2002. V neděli po mši 7.45 a 9.00, a ve všední dny vždy po večerní mši svaté. Cena vstupenek bude 120,- Kč (80,- Kč pro studenty).

Srdečně zvou pořadatelé.

- O adventních sobotách vždy v **19 hodin** se v našem kostele konají tradiční adventní koncerty. Program je na vývěsce, všichni jsou zváni.
- Betlémské světlo bude letos do naší republiky přivezeno z Vídně 15. prosince a v Brně bude poprvé předáváno na mši v katedrále sv. Petra a Pavla v neděli 16. prosince v 9.00 hod. Rozváženo bude o týden později.

- V sakristii je k dispozici podrobný **Katalog církevních škol a školských zařízení pro školní rok 2001/2002**. Pokud letos řešíte otázku, co s dětmi, které vycházejí základní školu, můžete přijít nahlednout pro inspiraci.
- Mimo již dříve zmíněných služeb pro farnost **hledáme také někoho, kdo by se ujal farní knihovny**. Dosavadní knihovnice po osmileté službě farnosti potřebují vystřídat. Děkujeme jim za mnohé, co na čase a energii nám všem obětovaly, a doufáme, že se najdou následovníci. Pro vrácení dosud zapůjčených knih bude knihovna otevřena v lednových pátcích vždy po večerní mši do 18.30 hodin.
- Pokud ještě doma objevíte **mince těch států, které přecházejí na Euro**, a chcete je odevzdat do sbírky, prosíme, abyste tak již činili pouze prostřednictvím Charity – přesné informace jsou na vývěsce vzadu v kostele. Farnost již tyto mince nesbírá. A především – sbírka se týká jen těch států, ve kterých se přechází na novou evropskou měnu. Staré rubly, forenty či kdovíjaké exotické mince, které vám doma zbyly, jsou v této sbírce nejen k ničemu, ale navíc komplikují život těm, kdo mají i tak dost práce s tříděním jednotlivých mincí!
- **Časopis o rodině a pro rodinu**. V prosinci vychází další číslo časopisu *Rodinný život*. Jedná se o časopis určený křesťanským rodinám – manželům, rodičům, ale také vychovatelům, prarodičům, snoubencům, učitelům a vůbec všem, kteří se dostávají s rodinami do kontaktu. Obsahuje

články týkající se výchovy dětí a dospívajících, partnerských vztahů, duchovního života rodiny, náboženské výchovy dětí, problematiky seniorů i neúplných rodin. Přináší nabídku programů a akcí pro manžele, rodiny s dětmi, seniory, neúplné rodiny atd.

Časopis *Rodinný život* vychází 5x ročně a celoroční předplatné (včetně poštovného) činí 150,- Kč. Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adresě: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc, tel.: 068/5500250, e-mail: rodina@arcibol.cz

Co mi přinesla služba aneb Jak jsem kostelničil

Drazí farníci od sv. Tomáše,

Čas od času se mi dostane do ruky Váš *Tomášek* a v čísle 3 letošního ročníku vzbudila moji pozornost krátká poznámka „Dosud nikdo z farníků nereagoval na výzvy“.

Svého času jsem jsem u sv. Tomáše vykonával službu kostelníka v rámci civilní služby. A přestože je to služba poměrně náročná, hlavně na čas a disponibilitu, bylo to jedno z nejradostněji a nejplněji prožitých období v mému životě.

Byl to čas, který mě úžasným způsobem vybavil do budoucna. I když jsem ho zpočátku vnímal jako „čas dávat“, nakonec pro mě znamenal „čas brát“.

A dostal jsem toho skutečně plnými hrstmi. Zejména možnost žít v boží přítomnosti a na svatém místě, nové přátele, nové informace a poznání, novou rodinu,...

Přitom stačilo tak málo. V prvopočátku se rozhodnout pro Boha, říci ano jeho nabídce a „ztratit svůj život“ pro něho. Svá zaslíbení (srv. Mt 19,29 a Lk 12,31) On skutečně splnil. Dostal jsem toho stokrát více.

Farnost sv. Tomáše je veliká a možná na první pohled anonymní, ale není to tak docela pravda. Podařilo se mi navázat opravdu osobní a přátelský vztah s mnoha z Vás, přijali jste mě jako svého a to mi pomáhalo sloužit Vám a potažmo Bohu s radostí. Nesloužil jsem anonymnímu davu, ale svým a sám sobě.

Asi bych nikdy nezjistil, že umím zpívat a můžu svým hlasem potěšit lidi a přispívat k „větší cti a chvále boží“, kdyby mi u sv. Tomáše nepomohli zkoušit zpívat žalmy.

Asi bych si nikdy tolik nezačal vážit „neviditelné“ práce lidí starajících se o čistotu a výzdobu ať už u Tomáška, v jiných kostelích nebo kdekoli jinde.

Asi bych se nikdy tolik nepřiblížil Bohu, nebýt každodenní účasti na bohoslužbách a vlastně nepřetržité možnosti adorace a života ve společenství lidí milujících Boha a prokazujících mi své přátelství.

Asi bych nikdy nepoznal svoji ženu.

...

A nebo možná ano. Jinde a za jiných okolností bych to všechno dostal. Ale

znovu by tomu muselo předcházet mé ano božímu plánu. A můj čas u sv. Tomáše rozhodně božím plánem byl.

A proč Vám to všechno píšu?

Protože chci Bohu dělat reklamu. Chci dělat reklamu službě a chci, abyste uvěřili, že i skrize odemykání a zamykání kostela, zametání či mytí podlah, ministrování v neutráaktivní době, ořezávání svíček a dohlížení na to, je-li vše pro chod kostela v pořádku lze najít Boha a přiblížit se Jeho království a žít svoje povolání.

Budete s Bohem a nemyslete jen na sebe, ale taky na sebe (ne, to není překlep).

Pepíno

Křest CD Jolly Singers

*aneb „Co jsem to ještě ... aha
... pirátské přepalování je hřich!“*

V našem kostele proběhla v neděli 1. 12. 2001 velká sláva. Křtilo se CD chrámového sboru. Nutno podotknout, že již v závěru mše byly slabší povahy panem farářem varovány, že tato akce pro ně nebude to pravé ořechové. Poté, co část praktikujících věřících opustila kostel, mohla výše uvedená sláva začít. Já sama jsem zabrala strategicky významné místo v jedné z předním lavic v předuši nezapomenutelných zážitků, a protože slabší povaha asi nebudu (SNAD?), tak jsem se moc moc těšila na věci příští. A už to začalo.

Z kůru se ozvaly první jásavé tóny, které se během pár okamžiků změnily v „cosi“. Cosi byla reprodukovaná hudba a zpěv, což mi došlo přesně v tom okamžiku, kdy sbor nastoupil po stranách oltáře, v rukou noty a pusy měli všichni zpěváci pěkně zavřené. Chvíli to vypadalo jako zázrak, ale z tohoto omylu nás vyvedl pan farář, který vše pěkně zahájil a vysvětlil nám, jak si stojí naše farnost na hudebním trhu v produkci hudebních nosičů (dvě CD během jednoho týdne – to není tak hrozné!!). Poté následovalo poděkování těm, kdo se zasloužili nejvíce o vydání tohoto uměleckého díla. Grafik Josef Petřík, zvukař Martin Křížka, hudební mistr světa František Fiala (jeho autorské CD bylo představeno tentýž týden a hudba svou kvalitou hovořila sama za sebe, proto o ní nemuseli tak dlouze hovořit jiní – pozn. red.) a sbormistr Petr Veselý. Všichni tito byli též podarování hodnotným, vkusným a i velmi kvalitně zabaleným darem. Jediným statečným, který se rozhodl veřejně zkontořovat stav svého daru a spolu s námi ostatními se podělit o pohled na něj, byl šéfdirigent souboru Petr Veselý. Dar byl opravdu krásný, a proto si také zasloužil čestné místo před oltářem, a to i s velkou kyticí, která kde se vzala tu se vzala.

Samotný akt křtu začal vysvětlením pana faráře, že není křest jako křest, tohle vlastně žádný křest není, že tenhle křest je jiný než křest...(Já tedy nevím, ale máčet CD ve vodě – a to ani v té svěcené by mě v životě nenapadlo.) Dále byl uveden – a to velmi lichotivě – samotný kmotr CD doktor Zdeněk Papoušek, známý jako

Cacadu, který byl požádán o krátký proslov. Tohoto úkolu se ujal zodpovědně a již během prvních vět mi bylo jasné, že mi není jasné vůbec nic. Ale to nevadilo, smála jsem se hodně a opravdu upřímně. Po stylovém zakončení řeči dr. Papouška nastal čas křtění. Nejdříve bylo nutno vybalit z veliké, pečlivě zabalené krabice (balil pan farář), ve které bylo naskládáno hodně CD (skládal pan farář), to první. Dvěma dívками byla rozvázána překrásně dekorativně uvázaná mašle (vázal pan farář!) a bylo nám ukázáno krásné žluté optimisticky vypadající CD JOLLY SINGERS ... V ČAS ÚZKOSTI. Na jeho přední straně jsme si všimli známých postav – zvláště jsme byli upozorněni na tu zády k nám – TO JE DIRIGENT! Statečnými hochy a samotným kmotrem pak bylo CD pokřtěno. Trochu mne zklamal průběh – šampusem polévaná plochá krabička CD byla držena nad skleněným akváriem, do kterého byla tato drahocenná tekutina schytávána. Mně sympatická snaha samotného kmotra – přeci jenom to zkusit klasickým způsobem, nebyla se strany duchovního správce patřičně oceněna. Byla tedy alespoň oceněna důkladnost odchytu a kvalita sekty. Na závěr celé akce nám chrámový sbor ještě zazpíval – tentokrát opravdu živě!

P.S. Domů z kostela jsem si odnesla krásné žluté CD. Je velice pěkné. Ladí mi s polštářky na pohovce, s barvou lustru, s rámy obrazů v obývacím pokoji. Má to jen jedinou chybu. Nemám si je na čem přehrát.

Markéta

Přečetli jsme za vás ...

... dnes z knihy „Věroměr“
od Maxe Kašparů

10. kapitola

– Všemuvěrci a takykatolíci

Moc rád bych se už konečně setkal se skutečným ateistou. Vezmeš-li totiž člověka, který se bude vydávat za nevěřícího či lépe za ateistu, a chvíli s ním budeš „třepat“, nějaké pseudonáboženství z něho vypadne. Nejprve pověra, potom něco navíc. Čistokrevní bezvěrci jsou asi světlou výjimkou.

Pokud věří na pověry „ateisté“ klepající na dřevo, nejezdící v pátek třináctého autem nebo při pohledu na černou kočku plivající přes rameno, jaksi to k jejich „vyznání“ patří. Pokud k tomu ještě přidají rady z horoskopů nebo karet, nelze k jejich světonázoru nic namítat. Odmítají Boha, zbývá jim tedy kávová sedlina nebo virgule.

Proč tak ovšem jednají ti, kteří se vydávají za věřící katolíky, to je jiná otázka – z oblasti poruch duševního zdraví.

Těm, kteří v pondělí navštíví mága, v úterý vědmu, ve středu převtělovače, ve čtvrtek dianetika, v pátek si nechají posilnit auru a vyčistit čakry, v sobotu si koupí horoskop a v neděli slavnostně přijmou Eucharistii, bych doporučoval, aby co nejdříve vyhledali lékaře, nebo se studeným obkladem na hlavě hluboce uvažovali o své tzv. křesťanské víře.

Znám „zbožnou“ Moravanku, která po přijetí Eucharistie zaujme u dveří kostela jogínskou polohu a na růženci odříkává buddhistické mantry.

Tomu na jedné straně říkám silné náboženství, ale na druhé straně slabá křesťanská víra. Kdoví jestli vůbec ještě nějaká.

V kalibraci našeho Věroměru je křesťanská víra takových „takykatolíků“ v hluboké předsmrtné agonii.

U některých všemuvěrců už i po pochodu.

Z farní charity

1 Tříkrálová sbírka 2002

Tak jako loni se i letos v této době rozbíhají na Oblastní charitě Brno (a samozřejmě i na mnohých jiných charitních pracovištích) přípravy na Tříkrálovou sbírku 2002. Letáček s požadavky Oblastní charity na spolupráci s námi jsme vyvěsili vzadu v kostele a jeho zmenšený výtisk jsme vložili také do každého „Tomáška“. To proto, abyste si ho mohli doma v klidu přečíst a popřemýšlet o vaší účasti na této akci, bud' přímé (jste-li ve věku vhodném k tomu, abyste sami vyrazili na koledu do ulic do ulic) nebo nepřímé prostřednictvím vašich dětí či vnuků, kterým jistě rádi pomůžete s přípravou královského oblečení a případně je při koledě doprovodíte jako vedoucí jejich skupin.

Ještě jako druhý podklad pro vaše rozhodování uvádíme alespoň některé výsledky loňské sbírky s informací, jak byly peníze použity. Věříme, že takovou akci, která by se měla stát jedním z pravidelných zdrojů podpory činnosti charity, rádi podpoříte nejen finančně, ale i spoluúčastí na ní.

Výsledky Tříkrálové sbírky v jednotlivých diecézích (k 22. 1.)

Diecéze	Výtěžek	Skup.
Brno	4 352 241,00 Kč	1 040
ČB	755 357,40 Kč	176
HK	3 066 696,10 Kč	850
Litoměřice	357 655,00 Kč	110
Olomouc	8 209 250,30 Kč	2 098
Ostr. Opava	4 434 550,90 Kč	910
Plzeň	1 146 087,50 Kč	300
Praha	1 121 080,90 Kč	250
celkem	22 687 561,70 Kč	5 734

Dílčí výsledky z jednotlivých oblastí (děkanství) brněnské diecéze:

Oblast	Skupinek	Výtěžek
BK	53	181 896,40 Kč
BM	91	316 426,10 Kč
BO	211	1 207 420,70 Kč
BV	120	610 911,00 Kč
HO	160	664 684,00 Kč
JI	196	565 013,50 Kč
TR	113	582 380,10 Kč
ZN	89	265 051,00 Kč
ZR	7	12 471,70 Kč
celkem	1 040	4 352 241,00 Kč

Vyúčtování Tříkrálové sbírky 2001 v Děkanství brněnském:

výtěžek z pokladniček	316 426,10 Kč
výtěžek ze složenek	142 640,00 Kč
celkem	459 066,10 Kč

z toho 50% pro potřeby Oblastní charity Brno 229 533,00 Kč

- ◊ projekt *Denní centrum pro lidi bez domova* – rekonstrukce vnitřních prostor zařízení 58 213,-
- ◊ projekt *Chráněné bydlení pro lidi s ment. postižením* – příspěvek na osobní asistenci 85 000,-
- ◊ provoz *Dětského domu romských dětí* 15 000,-
- ◊ přímá pomoc lidem v sociální a hmotné nouzi 52 387,-
- ◊ režijní náklady uspořádání celé Tříkrálové sbírky v Brně 18 933,-

Zbylých 50% výtěžku sbírky bylo použito centrálně pro humanitární pomoc a celodiecéní projekty. Z této částky jsme obdrželi příspěvek 100 000,- na rekonstrukci objektu *Chráněného bydlení pro lidi s mentálním postižením* v Brně, Žabovřeská 6.

2 Vánoční balíčky 2001

Jako každoročně připravuje farní charita i letos vánoční balíčky pro naše nemocné a osamělé starší spoluobčany, o které pečeje. Prosíme vás tedy všechny, kdo můžete pro tento účel poskytnout něco ze svého vánočního cukroví, ovoce nebo ořechů, abyste je přinesli do sakristie:

- ◊ **v pátek 21. prosince 2001** v době od 6.00 do 8.00 hod. ráno (v čase mezi bohoslužbami) nebo večer před i po mši svaté nebo
- ◊ **v sobotu 22. prosince 2001** v době od 6.00 do 9.00 hod. ráno (to už budeme vaše dárky třídit a balit).

Všem dárcům předem upřímně děkujeme!

3 Sběr použitých věcí pro charitu

V tomto čísle „Tomáška“ najdete mj. také kopii letáčku s termíny sběrů použitých věcí pro charitu na celé první pololetí roku 2002. Podrobnosti a seznam sbíraných věcí jsou na vývěsce vzadu v kostele. Při této příležitosti chceme poděkovat všem, kdo odevzdáním pro ně nepotřebných věcí se podílejí měsíčně na naplnění jednoho nebo i dvou železničních vagónů, jejichž obsah pomáhá zjednodušit život těm nejpřetíženějším. Současně vám tlumočíme prosbu hlavních organizátorů této akce ze Starého Brna, aby se ti, kdo mohou, zúčastnili také ukládání balíků do vagónů na nádraží. Každá ochotná ruka bude vítána. Domluví-li se skupinka dobrovolníků, mohou se různě střídat, a intervaly těchto služeb budou dostatečně dlouhé. Pokud se rozhodnete nám pomoci, kontaktujte přímo paní Halámkovou (tel č. 05/43 24 96 84) nebo paní Keprtovou (tel. č. 05/43 12 92 41 nebo 43 21 48 16 – domů).

Kadourkovi

Slovo nemocným

Radujte se s radujícími; plačte s plačícími.

Řím 12,15

Občas se setkáváme s člověkem, který je postižený nějakým trápením, který se s ním neumí vyrovnat a který si opakovaně klade otázku, proč se to stalo právě jemu. Když se snaží najít na tuto otázku odpověď jenom na základě rozumových úvah a rozumového zdůvodnění, nepodaří se mu to, protože žádné rozumové zdůvodnění zde nestačí. Když člověk zůstane pouze na tomto postoji, propadá stále víc beznaději a dojmu, že je jeho situace neřešitelná. V případech, které jsou velmi těžké, skončí člověk zhroucením.

Člověk je schopen přijmout utrpení a vyrovnat se s ním jen tehdy, když k němu přistupuje s vírou, která mu ukazuje, že Bůh dal svého Syna jako oběť za lidstvo z lásky k lidem. Ježíš splnil Otcovu vůli dobrovolně a tím nás vykoupil. On však vybízí každého z nás, chceme-li jít za ním, abychom na sebe vzali svůj kříž a následovali ho. Nenutí nás, ale dává nám možnost svobodně se rozhodnout a jít za ním. On nám svým životem ukázal, že je možné touto cestou jít a dává nám k tomu ve svátostech potřebnou pomoc a sílu.

Život žádného člověka není vždy snadný a příjemný, ale v každém je dost bolesti a utrpení, se kterým je nutné se vyrovnat a správně ho prožít. To nám svým životem ukázal i Ježíš. Nemůžeme

z jeho života odstranit bolest, utrpení a smrt, ale musíme ho přijímat se vším, co prožíval. Podobně je to i v našem životě i v utrpení. Proto máme mít pochopení pro lidi, kteří trpí a máme být ochotni jim podle sil a možností pomáhat, aby tuto dobu zkoušky prožili tak, že jim neuškodí, ale prospěje. Máme v jejich osobě vidět Krista, kterému pomáháme, a to nám usnadní překonat těžkosti s tím spojené. Naše pomoc nemá být jen ve slovech, ale hlavně v ochotě pomáhat účinně a nezištně. Pomáhat v případě, že nás to nestojí ani úsilí ani čas je snadné, ale většinou málo účinné. My dáváme najevo svůj skutečný zájem o druhého člověka hlavně tehdy, když se nedíváme na to, kolik času a námahy nás pomoc stojí, ale jde nám hlavně o to, abychom pomohli účinně.

Nic z toho, co děláme pro druhé lidi, není zbytečné a všechno přinese užitek, když máme dobrý úmysl, nehledáme svůj prospěch nebo svoje ocenění. Když chceme pomáhat a nedíváme se, zda je nám potřebný člověk sympatický a nebo zda nám někdy ublížil.

O. Josef Šik

Nadělení na Petrinu

Mikulášská besídka

Tradiční Mikulášská besídka se letos nesla netradičně ve starozákonním duchu, kterážto idea vzešla z hlav organizátorů

Ještěrky, Karotky, Katky a Veverky. Tento duch (možná překvapivě) nespočíval v uplatňování zásady oko za oko, zub za zub, ale byl symbolizován stavbou babylónské věže a jinými kratochvílemi. Dětem se stavba líbila a navíc byly hojně povzbuzovány moderátory večera, tj. Davidem, Noem, Abrahámem a Mojžíšem, kteří šli náhodou okolo. Velký úspěch také mělo střeofování se míčkem mezi Goliášovy oči. Nicméně těžiště večera spočívalo v očekávání příchodu sv. Mikuláše, odměňujícího hodné děti. Toto čekání bylo vyplněno scénkami a dramatickými vystoupeními, které měly být určeny k pobavení publika, letos velmi početného. Pravdou je, že se publikum bavilo u každé scénky. Příčiny dobrého rozmaru se lišily kus od kusu, což bylo umocněno skutečností, že některým hrajícím nebylo příliš rozumět a občas se na jevišti odehrávala fantazii vzbuzující pantomima. Jestli toto nedopatření bylo ke škodě či ku prospěchu představení, nedokážu posoudit. Jako první nastoupily dívky s představením Hamlet, v němž znalci poznali drama samotného Shakespeara. Herecká společnost přistoupila k dramatizaci s nadšením a ve snaze neublížit divákovi ublížily značně Shakespearovu původnímu textu. Na jejich obranu podotýkám, že vše podstatné opravdu může být řečeno a sehráno během deseti minut, což bylo dokázáno. Dále se předvedla smečka vlčat s vystoupením Rychlé šípy vznikají. Ovacemi zahrnutý Pepé udělal chybu, když rozdal divákům kontrolní test, který po představení vyhodnocoval, čímž podlomil

morálku v sále. Scénka byla bouřlivě aplaudována hlavně proto, že řada lidí využila možnost si beztrestně zařvat, avšak některé herecké výkony byly opravdu působivé. S naší Vlastou by se nemohla měřit ani Libuše z Národního. Následovalo drama, vypůjčené našimi ministranty z dílny skupiny Monthy Python. Na prosté scéně, oproštěné jakékoli okázlosti, se odehrál tragický příběh o špinavé vidličce. Tento kus byl určen zejména pro starší diváky, kteří dokázali ocenit jemný a vkusný humor, přecházející v pitomost. Světloušky si připravily naturální scénku o stonožce, vycházející ze zjevně nevyčerpatelného rezervoáru nápadů a humoru dvojice Ještěrka – Zulajda. Bylo na první pohled patrné, že si s nacvičováním daly nejvíce práce. Bohužel, zrovna z této scénky jsem viděl jen poslední obraz a tedy bude lepší přejít k dalším v pořadí. Následovaly dva příběhy o včelích medvídci. Jejich realizaci zajišťovalo velké množství lidí, takže člověk nevěděl, kam se dívat dříve, popř. co vlastně vidí. Obraz Pučmelouna, do sudu zavřeného a osudu zanechaného, je však nesmazatelně vryt do naší paměti, odkud vytěsnil jiné obrazy zkázy a zmaru, a u citlivých jedinců také PIN platební karty. Vzápětí po tomto vystoupení byla dramaticky podána Nerudova Romance o Karlu IV. O velmi sugestivní zážitek se postaral kromě postav Karla a Buška také sbor, složený z postav symbolizujících český lid. Otec Topenčík, který přibyl do sálu těsně před zahájením hry, se hned po jejím skončení vytratil, z čehož lze

usuzovat, že toto vystoupení považoval za vrchol večera. Na závěr, těsně před příchodem sv. Mikuláše, vystoupily starší skautky s dramatem o čarodějnicích, které se ve škole sice neučily, ale nakonec to vůbec nevadilo. Avšak strhující výkony představitelek hlavních rolí zakryly mírně deformované morální poselství, takže publikum (či alespoň jeho část) bylo velmi spokojeno. A pak to přišlo. Mikuláš! Mládež byla nicméně rozjívena a z toho důvodu doporučuji sv. Mikuláši vzít příště i nějaké uhlí, o které byl ze strany některých jedinců velký zájem, jak bylo patrné z jejich chování. Chudák čert na všechno nestačil; nezbývá než apelovat na rodiče: „Hůl do ruky a za rok znovu!“

Gert

Pozn:

Nakonec se ale všichni uklidnili, s Mikulášem požádali o jednotu ve společenství a pak se pokojně rozešli. Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se zasloužili o toto odpoledne a zvláště pak sv. Mikuláši za pozoruhodnou trpělivost.

chlad, mohla by tu klečet třeba hodinu. Dvanáctileté děvče má pocit, že se poprvé osobně setkává s Bohem. Ano, mám před sebou dlouhou cestu, ale bude to cesta Boží milosti, když budu chtít, když ji přijmu.

Prudké ječivé zapištění ji vytrhne ze snění. Na sněhobílou pláň seskočí dvě veverky, koulí se sem a tam, všude jsou otisky jejich tlapek. Snad si hrají, nebo se perou, ale bílá kráska je pryč. Jana se zvedne a vydává výkřik beze slov. Vydešené veverky mizí v lese.

Já vím, jsou to hloupá zvířata, ale musela všechno zkazit!? V Janině srdíčku se bolest mísí se zlostí, hořkostí a s chutí vyprášit těm dvěma kožíšek. A pak všechno odeznívá a je tu jen smutek. To já jsem si ty letošní Vánoce pokazila! Kdepak život v Boží milosti, když mě takováhle maličkost vyvede z míry. Slzy se kutálí, padají do sněhu a prosakují až hluboko k zemi. Jana se naposled otáčí. Měsíc ozářil planinku a Jana otevírá oči úžasem. Stopy po veverčím dovádění vytváří zvláštní obrazec. Jistě jen v dívčině fantazii připomíná prastarou jeskyň a Někoho uvnitř. Na Janiných rtech roztává úsměv. Tohle je život v Boží milosti. Mít srdce nejen čisté, ale i otevřené. Utíká domů. Nevadí, že občas zapadá do závějí. Do kuchyně nahlédne smějící se sněhulák: „Mami, můžu si prosím vzít pár buráků?“ Maminka se nezdá příliš pohoršena vzhledem své nejstarší dcery: „Můžeš, ty moje nádherko, ale taky bys už mohla přijít domů.“ „Hned jsem tu. Uvidíš.“ A Jana obohacená překonáním zlosti a pochopením velikosti odpuštění,

Příběh

Sníh. Bílý a třpytivý, až oči bolí. Neporušená čistá pláň. Jako moje duše, myslí si Jana. Těžko se popisuje pocit po upřímné svátosti smíření. Dvoje oteplovačky dovolují pokleknout na okraj té bílé pláně a v srdci je tolik radosti a chvály. Jana necítí

pokládá oříšky na kůru tam, kde veverky vhupsly do lesa. Najdou si je?

A co lidé této země, k nimž přichází Bůh. Najdou ho? Najdu ho já?

— s —

Mikulášská besídka

pro nejmenší děti

Dobíhám na poslední chvíli. Naštěstí L'Amico a Trolli coby Mařenka a Jeníček teprve vchází do chaloupky.

Začíná pohádka pro malé děti, které přišly na „Mikulášskou“ ke sv.Tomáši.

Mrňousci sledují pohádku se zatajeným dechem, my „mamky“ vzadu se často smějeme, protože některé scény jsou opravdu takříkajíc ze života.

A když Jeníček a Mařenka šoupnou Minehavu, pardon ježibabu, do pece a vrátí se zpět k tatínkovi v podání Štístka, propuká nadšený aplaus.

Všichni účinkující včetně Willy, Čmeldy a Gabčí se klaní a hned zvou děti ke zpívání písniček a hraní her.

Když přijde Mikuláš s košem krásně nazdobených perníčků, není vidět už vůbec žádný ostých.

Sv. Mikuláš se loučí a říká: „Tak děti, a teď poděkujeme Pánu Bohu za všechno dobré, co nám dává.“ A sakristií se nese osamocený jasný hlásek: „Děkujeme!“

Tak zase příští rok. . .

— mH —

Pro bystré hlavy

Co už víme?

1. Jan Křtitel kázal:

- v Betlémě
- na Olivové hoře
- u Jordánu

2. V době, kdy se Ježíš narodil se římský císař jmenoval:

- Tiberius
- Nero
- Augustus

3. Svatý Josef byl povoláním:

- zedník
- tesař
- rybář

4. Který král chtěl zabít malého Ježíše?

- Herodes
- David
- Šalomoun

5. Kam utekla Svatá rodina, aby ochránila malého Ježíše?

- do Jeruzaléma
- do Egypta
- do Mezopotámie

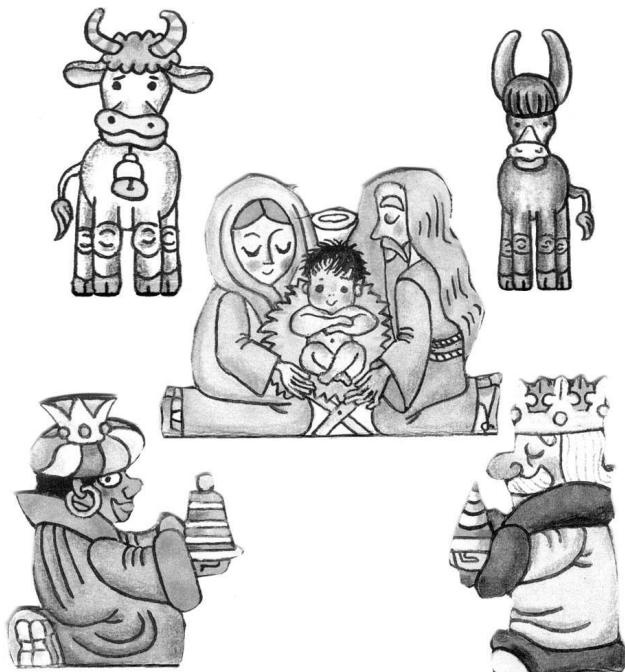
6. Pán Ježíš prožíval své dětství:

- v Nazaretě
- v Jeruzalémě
- v Betlémě

Kdo v Betlémě chybí?

pro nejmenší

Poznáš, které postavičky je třeba do Betléma přikreslit, aby žádná nechyběla?

Vánoce 2001 a Nový rok 2002

ve farnosti u kostela sv. Tomáše

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

bude **od pondělí 17. prosince do pátku 21. prosince 2001** vždy od 15 hodin odpoledne až do konce večerní bohoslužby. Prosíme, abyste se snažili využít zejména prvních dnů zpovídání, kdy ještě nejsou u zpověďnic takové fronty!

POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2001

– Štědrý den:

- ◊ ranní mše jako obvykle v 6.30 a 7.30 hodin
- ◊ odpoledne v 16.00 hodin vánoční mše pro děti
- ◊ půlnocní mše ve 24.00 hodin, na kruhu bude provedena Missa brevis od Jiřího Pavlici

25. 12. 2001 – slavnost Narození Páně

– Hod Boží vánoční:

- ◊ bohoslužby 6.00, 7.45 latinská, 9.00 (J. Pavlica: Missa brevis), 11.00, 19.30 hodin
- ◊ odpoledne od 14.00 do 17.00 kostel otevřen pro návštěvu u jesliček

26. 12. 2001

– svátek sv. Štěpána, mučedníka:

- ◊ bohoslužby 6.00, 7.45 latinská, 9.00, 11.00, 19.30 hodin

30. 12. 2001

– svátek Svaté Rodiny:

- ◊ bohoslužby 6.00, 7.45 latinská, 9.00 (při této mši bude tradiční obnova manželských slibů), 11.00, 19.30 hodin

31. 12. 2001

– poslední den občanského roku:

- ◊ bohoslužby pouze ráno v 6.30 a 7.30 hodin, večerní mše odpadá!

1. 1. 2002 – Nový rok

– slavnost Matky Boží Panny Marie:

- ◊ bohoslužby 6.00, 7.45 latinská, 9.00, 11.00, 19.30 hodin